

କବିତାଯନ

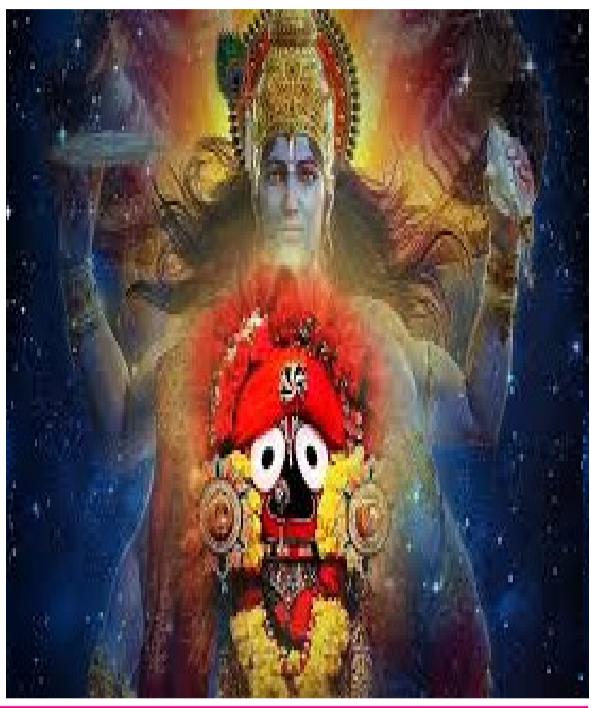

ସେହି ମୋ ଜଗନ୍ନାଥ

ଅଦ୍ଵୟ ଯାହାର ପାଦ ଅଦ୍ଵୟ ହାତ
ଅନନ୍ତ, ଅନନ୍ତ ବୋଲି ଜଗତେ ଖ୍ୟାତ,
ସେହି ମୋ ଜଗନ୍ନାଥ,
ସେହି ମୋ ଜଗନ୍ନାଥ ।

ତୁହ୍ଲାଙ୍କ ସୁଷ୍ଠି କରତା ସକଳ କାଣି
ସକଳ ଘରେ ପୂଣି ରହେ ବିଦ୍ୟମାନ
ଦେବ, ଦାନବ ଯାହାର ରଗଣେ ନନ୍ତ,
ସେହି ମୋ ଜଗନ୍ନାଥ,
ସେହି ମୋ ଜଗନ୍ନାଥ ।

ଆଲୋକ ଅନ୍ଧର ଆଶେ ଉଷ୍ମମା ଶାତଳ
ସୁଖ ଦୁଃଖ କରେ ପୂଣି ଜୀବନ ଦଞ୍ଚଳ
ସବୁର ନିଯତି ସିଏ ମୁକ୍ତି ପଥ,
ସେହି ମୋ ଜଗନ୍ନାଥ,
ସେହି ମୋ ଜଗନ୍ନାଥ ।

କଳାପାଣି, ବରଗଡ଼,
ମୋଳ - କୁଳକୁଷବନ୍ଦନାଥକୁ.ମନ୍ଦିର.
ମୋ - ୧୪୩୭୩୭୩୮୧୯

ପ୍ରଭାତ ସ୍ତୁତି

ଆଦ୍ୟାଶା ମହାପାତ୍ର

ହାତୁ ମୁହଁର୍ତ୍ତରେ ହେ ଜଗତ ନାଥ
ନିଦ୍ରା ଭାଙ୍ଗି ଯେବେ ଗାହେଁ
ଚକା ଚକା ତୋଳା ଦର୍ଶନ ମାତ୍ରରେ
ପଢ଼ିଯାଏ ତୁମ ମୋହେ ॥

ପ୍ରତି ପ୍ରଭାତରେ ତୁମକୁ ମୁଗରଣେ
ଲାଗେ କଟିଗଲା ରିଷ୍ଟ
ଯାହା ଜଳମନ ସବୁ ତୁମ ଦାନ
ହୋଇଯାଏ ଭାବି ତୁଷ୍ଟ ॥

ମହିର ବେଢାରୁ ଭାଷିଆସେ ଯେବେ
ଘର୍ଷ ଘର୍ଷ ଶଖ ପୁନି
ପଦିତ୍ର ମୋ କର୍ଷ ପଦିତ୍ର ମୋ ମନ
ହୋଇଯାଏ ସେଇକଣ୍ଠି ॥

ବନିଗାର ଫୁଲ ହସି କହିଥାନ୍ତି
ତୋଳି ନିଆ ଆଗ ମୋତେ
ପରୁଙ୍କ ଦେବାରେ ଲାଗିଲେ ଜାଣିବି
ଜାଗନ ମୋ ଧନ୍ୟ ସତେ ॥

ପ୍ରକାପତି ହୁଏଁ ଫୁଲକୁ ସରାଗେ
କହେ ତୁମ ମୋର ମିତ
ତୋତେ ଛୁଟିଲେ ତ ଶ୍ରୀଅଞ୍ଜଳ ପରଶ
ମୋତେ ହୋଇବ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ॥

ଦାପ ଧୂପ ଝୁଣ୍ଣ ମଣତି ଘୋରାଣ୍ୟ
ଯେଣ୍ଟୁ ସେବା ଧର୍ମ ଯୋଗ
ଯାହା ବାଢ଼ିଦେଲେ ନୈବେଦ୍ୟ ଆକାରେ

ପାଯୁଷ ପରାଏ ଭୋଗ ॥
ହେ ବିଶ୍ୱ ନିଅନ୍ତା ଏ ଜଗତେ ସର୍ବେ
ତୁମର ଶରଣାଗତ
ଉଜ୍ଜିତିର ଅନ୍ୟ ବାବେ ତୁମ ପାଦେ
ଘେନାକର ଜଗନ୍ନାଥ ॥

ମୁଆପତା, କଟକ

ବଡ଼ଦ୍ଵାଣ୍ଟ ଦୂଲକେଇ

ଜଗଦାଶ ସାହୁ

ସଂକପନ, ହିମୋଳ
କେବାଳା, ୭୫୯୧୨୮
ମୋ - ୧୦୩୮୧୮୭୯୯

ନନ୍ଦିଯୋଷ ଚଢ଼ି ଆସୁଥି କାଳିଆ
ବଢ଼ ଦାଶ ଦୂଲକେଇ
ଶାରିମିରକୁ ଫେରୁଛି ସାଥରେ
ଭାଇ ଭରଣାନ୍ତ ନେଇ ।

ପତେ ହରିବୋଲ ଶୁଭେ ଦୂଲହୁଳି
ଜମ୍ବି ରତ୍ନ ତିମିପୁର
ବାମନ ବେଶକୁ ଦେଖୁବାକୁ ନର
ଦେଖ ଧରିଥିଲି ସୁର ।

ମନୀମା ମନୀମା ହୁବି ପରୁଅଛି
ଭକ୍ତି ହୁଅଇ ଜାତ

ଦରଶନ କରେ ଭକ୍ତ ଭକ୍ତରେ
ଦେବି ଦେଇ ଦୂର ଦୂର ।

ବରଷକେ ଥରେ ଜନମ ଦେବାକୁ
ଯିବାକୁ କାଳିଆ ମନ

ମାତ୍ରମା ମାଥାର ପୋଡ଼ ପିଠା ଖାଲ
ବାହୁଦେଶ ଶ୍ରୀଶେଷ ଧନ ।

ଚାହେଁ ରହିଥିଲି ପ୍ରଥର ଫେରିବା ରାତ୍ରାକୁ
ସନ୍ଧ୍ୟା ସାତର ପିଲାଲି
କେତେ କାମ କରୁଛି ସେ
ଅଧିଷ୍ଠରେ କଣ ଏତେ ଦାରିଦ୍ର ବଢ଼ି ଯାଇଛି

ତା ମୁହଁକୁ ଦେଖୁବେଳେ
ଛାତି ଭିତର ବିଦାରି ହୋଇ ଯାଏ
ଆହା, ମୁହଁ ଶୁଣ୍ଟ ଯାଇଛି
କେତେ କାମ ଦିଶୁଛି ମୋ ପିଲାଟା
ପାଣି ଶୁଣ୍ଟା ହାତକୁ ଦେଇ
ବିଶ୍ରାମ ନେବାକୁ କୁହେ

ସକାଳୁ ସେ ଅଧିଷ୍ଠ ଗଲା ବେଳେ
ବାଲକୋନୀରେ ଚାହିଁଥାଏ ତାର ଯିବା ରାତ୍ରାକୁ
ଯେବେ ବାଟ ଯାଏ ଆଖି ମୋର ପହଞ୍ଚି ପାରିବ

ତେବେ ବଦଳିଛି କଣ
କିଛି ବି ବଦଳିନି
ଗୋଟେ ଯୁଗ ସରି ଯାଇଛି

ସବୁ ସେମିତି ଅଛି

ସେମିତି ମୋ ବୋହେ

ମୋ ବିବା ବାଟକୁ ଓ

ଅଧିଷ୍ଠର ଫେରିବା ବାଟକୁ

ଚାହେଁ ରହିଥିଲା

ଯରୁ ବାହାର

ବାହାରୁ ଘର ହେବଥୁଲା

କେଥା କେତେବେଳେ ଫେରିବ !

ଅନେକ ଦର୍ଶ ତଳେ

କାହିଁକି ଏତେ କାମ କରୁଛୁ କହି

ବ୍ୟଷ୍ଟ ହେବଥୁଲା

ତା କପଟେ ହାତକୁ ଦେଇ କହୁଥୁଲା

ତିକେ ବିଶ୍ରାମ କର

ସତରେ ଯୁଗ ବଦଳିଛି

ବୋହ ତାକ ମାମକୁ ବଦଳିଛି

ହେଲେ ମା ଓ ପିଲାର ବନ୍ଧନ

କବିତା ମହାକି

ଯେମିତି ଥିଲା
ଠିକ୍ ସେମିତି ଅଛି
କିଛି ବି ବଦଳିନି ।

ନିରମାନ ନଗର
ଦମିଶାଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ-୧୯୩୮୪୪୯୫୦

ହାତମୁଠା

ଭାଗୀରଥ ବେହେରା

ହାତମୁଠା ଖୋଲିବାକୁ ତେଜ୍ବା କରନି
ମୁହଁ ହେଇଯିବ
ବାନ୍ଧ ରଖୁଥିବା ସମ୍ପତ୍ତ ଜାବନର ବନ୍ଦିବାପଣ,
ହାରିଯିବ ଯେତେ ବଞ୍ଚିବାର ସମ୍ପତ୍ତ
ଆଜ ସେ ସମୟରେ ସାର୍ଜିଥିବା
ଭଲମନ, ହୁକୁମାର ଓ ପାପପୁଣ୍ୟ । ୧ ।

ଅର୍ଥ ହେଇଯିବ
ଅଧିଷ୍ଠ ଦୂରଗେରେ ଏବେ ପ୍ରିୟତମ,
କେବେବେ ଫେରିଲାନି
ଆପଣା ଲୋକର ପ୍ରେମପ୍ରାଣ,
କିଏ ଯଦି ହାତମା ହୁବି ନେଇଯାଏ
ଅକରମଣ୍ୟ ହୋଇଯିବେ ଶୁଭରୁଥିବା ବଣ,
ଆନ୍ତୁର ଶକ୍ତ କର ହାତମୁଠା
ମୁଠି ଥରେ ଖୋଲିଗେଲେ
ହାରିଯିବ ଜାବନର ପାରିବା ପଣ । ୨ ।

ଗଞ୍ଜମର କବିତାର
ବାରିବନ୍ଦା, ଆକୁଳ, ବ୍ରହ୍ମପୁର
ଗଞ୍ଜମ -୭୬୦୧୦୧୦
ଫୋନ -୮୭୩୩୧୦୨୨୨୨୨୨

